

2. Шишмановата пещера

Когато турцитѣ нападнали старата българска столица — Търново, *царь Иванъ Шишманъ* не билъ тамъ. Той се биелъ на друго мѣсто противъ турската войска. Следъ неговата войска карали цѣлата българска *хазна*, сѣчено и несѣчено сребро и злато. Тамъ била и царицата, която била взела съ себе си всичкитѣ си *скъпоцѣнни украшения*, заедно съ дветѣ златни царски корони.

Въ едно сражение малката войска на царъ Иванъ Шишмана била почти унищожена отъ голѣмитѣ турски пълчища. Царьтъ и царицата заедно съ нѣколко свои придворни едва се спасили и избѣгали въ планината. Тѣ се настанили да живѣятъ въ една пещера. На 10—15 метра по-ниско отъ пещерната дупка имало малко равно мѣсто. На него придворнитѣ си струпали до скалитѣ кѣшичка, като направили до пещерата хубава стълба. Мѣстото, дето заживѣли *царскитѣ писари*, почнало да се нарича *царе-писъ*. По-късно го казвали *чере-пишъ*. На това мѣсто е сега *Черепишкиятъ манастиръ*. Пещерата, която и сега се вижда до него, се казва „*Шишманова пещера*“ или „*Шишмановецъ*“. Въ нея, казва преданието, сж умрѣли царъ Иванъ Шишманъ и неговата жена. Останали сж отъ тѣхъ само скелетитѣ имъ съ златнитѣ корони и голѣмия сѣдъ съ царска хазна, които видѣли при тридневното си скитане подъ земята тримата четници отъ Ботевата чета.

Хр. Спасовски.